

► **TÌM KIẾM**

Kính chào quý Thầy Cô, bạn học THPT và bạn đọc!

Lễ giỗ Phi Hành Đoàn Tinh Long 07

Published on Wednesday, 11 July 2012 17:26

Thưa Quý Vị, Quý NT và CH...

Thật vô cùng xúc động, khi thấy ngôi mộ tập thể của các Anh Hùng Không Quân Việt Nam Cộng Hòa, trong phi vụ cuối cùng Tinh Long 07...

Cầu mong những Anh Hùng của Tổ Quốc và Không Gian thỏa lòng nơi chín suối...

Có thể nói đây là mộ phần đẹp nhất, trang trọng nhất của tử sĩ Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa, kể từ sau 30 tháng 4, 1975...

Xin mời Quý Vị theo dõi hình ảnh và tin ngắn đính kèm dưới đây...

Hình ảnh rất can đảm của thân nhân các Tử sĩ Phi vụ Tinh Long 07 hi sinh ngày 29/4/1975. Mời quý vị hãy nhìn Kim Tinh khắc đầy đủ cánh phi công, phù hiệu KQVN ngay giữa lòng đất Thủ Thiêm. Thật báỉ phục.

Cầu mong hương hồn các anh Tinh Long 07 đã tiêu diêu miên viễn cực lạc, hoặc đầu thai tại nơi chốn mãi mãi hiển hách, vô ưu.

Lễ giỗ Phi Hành Đoàn Tinh Long 07

Lần đầu tiên sau 36 năm, gia đình & thân nhân và các chiến hữu VNAF đã tổ chức một lễ giỗ cho Phi hành Đoàn Tinh Long 07 (PHĐ TL07) tại nghĩa trang An Khánh, Thủ Thiêm, Q.2, SGN sáng ngày 29-4-2011.

Gia đình & thân nhân có :

Em gái thứ 5 của cố NT Tr/Ủy Trang Văn Thành (Trưởng phi cơ) là chị Trang Thị Thiên từ quê nhà Rạch Giá , Kiên Giang lên SGN, cùng đi với chị Võ Thị Hà là em vợ của cố NT Trang Văn Thành . (Chị Võ Thị Hà , vợ của Tr/Ủy Trang Văn Thành hiện định cư tại Mỹ) Chị Hà và chị Thiên là cháu ruột của cố Tư Lệnh Phó Không Quân Thiếu Tướng Võ Xuân Lành , ông là chú ruột của hai chị . Khi biết được điều này , tôi càng thêm phần kính phục Vị Anh Hùng Trung Úy Trang Văn Thành vì Anh đã không hề dựa dẫm , núp bóng vào ông chú vợ để tìm một vị thế an toàn & an nhàn cho bản thân mà vẫn hiên ngang bay vào lửa đạn hiểm nguy , sát cánh chiến đấu cùng bạn bè chiến hữu cho tới giờ phút sau cùng & phi vụ cuối cùng của Anh .

Chị Tường Vy là vợ của cố NT Tr/Ủy Trương Ngọc Anh (SQ Điều hành Viên Navit.) và em gái của cố NT là chị Trương Thị Bảy từ quê nhà Quảng Ngãi vào .

Chị Phan Thị Hồng Hải là vợ của cố NT Trung Sỹ I Nguyễn Thái Bình (Gunner TL07) cùng vợ chồng trưởng nữ Nguyễn Thị Hồng Thủy cùng người em út là cháu Nguyễn Thái Long đã đến cùng làm lễ giỗ cho cố NT. Còn có thêm một người em út của cố NT là anh Nguyễn Văn An . Anh Nguyễn Văn An nguyên là một HSQ VNAF, Phi Đoàn 821/KĐ 53/SĐ 5KQ . (Như vậy là ông em An lo tiền phi cho ông anh Bình đi bay!) Vẫn chưa hết phần bất ngờ thú vị khi được biết cố NT Nguyễn Thái Bình còn có một người em rể cũng cùng một màu áo KQ là anh Nguyễn Thanh Long thuộc PĐ 219 Long Mã!

(Anh Nguyễn Văn An , Phi Đạo 821 , em trai cố NT Nguyễn Thái Bình) Cháu Nguyễn Minh Duy là cháu của cố NT Hạ Sỹ Nguyễn Văn Bền (Gunner TL07)

Các chiến hữu VNAF tham dự lễ giỗ có: Thiếu Tá Võ

Văn Xuân (BTLKQ), Đại Úy Huỳnh Công Hầu (PĐ 223). Và đương nhiên phải có mặt Vị Anh Hùng Tinh Long 07 duy nhất còn lại là Thượng Sỹ Nhất Nguyễn Văn Chín, Senior Gunner PĐ 821 Tinh Long.

Thân bằng & quyến hữu của các gia đình & thân nhân TL07 cũng tham gia tổng cộng gần hai mươi người !

Xem tham khảo các bài viết về Phi Hành Đoàn Tinh Long 07 [Tám vị Anh Hùng Tử Sĩ của Phi Hành Đoàn Tinh Long 07](#) Kính thưa quý vị,

Lúc 07 giờ sáng ngày 29 tháng 4 năm 1975, một chiếc phi cơ AC-119K danh hiệu Tinh Long 07 trong lúc bảo vệ Thủ Đô Sài Gòn và phi trưởng Tân Sơn Nhứt đã bị trúng hỏa tiễn tầm nhiệt SA-7 và rơi xuống trong vòng đai, hướng Bắc của phi trường TSN .

Phi hành đoàn đều hy sinh ngoại trừ một người may mắn nhảy dù thoát nạn.

Hầu hết nhân viên phi hành này là những người tình nguyện đi bay trong mưa pháo nên không có tên trong phi vụ lệnh của phi đoàn Tinh Long 821.

Với tình chiến hữu và tỏ lòng tri ơn các vị Anh Hùng Tử Sĩ đã quên mình để bảo vệ hàng vạn sinh linh ở Thủ Đô Sài Gòn, một nhóm cựu Không Quân trong và ngoài nước cố gắng truy tìm hài cốt cũng như tên tuổi của những nhân viên phi hành này.

Nhờ ơn trên sau 3 năm chúng tôi đã tìm ra địa điểm, rồi cuối cùng nhờ các nhà ngoại cảm bốc lên được 8 hài cốt của các Vị Anh Hùng Tử Sĩ này ngày 21 tháng 7 năm 2010 và sau đó được an vị tại nghĩa trang An Khánh, Thủ Thiêm ngày 24/7/2010. Số điện thoại 0909253966 (hỏi ông Sáu để chỉ dẫn đến mộ Tám ông phi công).

Đây là danh sách do các nhà ngoại cảm ghi lại :

- 1- Tr/U Trang Văn Thành.
- 2- Tr/U Tào Thuận.
- 3- Th/U Phạm Tấn Đức.

- 4- KQ Nguyễn Văn Chánh (Gunner).
- 5- KQ Nguyễn Tiến Cường.
- 6- KQ Phan Văn Quốc.
- 7- KQ Phan Văn Duy.
- 8- KQ Trần Tiến Mạnh.

Buổi bốc hải cốt có sự hiện diện của chị Nguyệt Diệu, em của T/U Phạm Tấn Đức đại diện gia đình. Chúng tôi đã thông báo đến gia đình Tr/U Trang Văn Thành và Tr/U Tào Thuận, còn thân nhân của các vị khác chúng tôi nhờ quý vị phổ biến rộng rãi với niềm hy vọng tin này tới tai thân nhân 5 vị Anh Hùng Tử Sĩ chưa được xác nhận.

Muốn biết thêm chi tiết về Tám vị Anh Hùng Tử Sĩ này xin liên lạc : nguyentoaichi@gmail.com Địa chỉ email này đã được bảo vệ từ spam bots, bạn cần kích hoạt Javascript để xem nó.

thanphongkingwood@yahoo.com Địa chỉ email này đã được bảo vệ từ spam bots, bạn cần kích hoạt Javascript để xem nó. hoặc số điện thoại 281-443-1015 Trân trọng.

http://www.diendannguoidanvietnam.com/index.php?option=com_content&view=article&id=3938:tam-v-anh-hung-t-s-ca-phi-hanh-oan-tinh-long-07&catid=82:thong-bao&Itemid=67

Tác Giả: Thái Ngùng, Tinh Long 821. Sau chương trình Việt Nam hóa chiến tranh 1968 và sau Hiệp Định Paris được ký kết vào năm 1973 thì Không Đoàn 53 CT – SĐ5KQ gồm có 3 phi đoàn vận tải C-123K được chuyển đổi thành hai phi đoàn C-130A. Vì thế chúng tôi một số hoa tiêu thặng dư được chuyển sang Phi Đoàn Hải Long 720 để xuyên huấn trên C-119G. Sau khi mãn khóa, một số được bổ sung sang bay cho Phi Đoàn Hải Long 819 hoặc Phi Đoàn Tinh Long 821, một số ở lại Phi Đoàn Hải Long 720. Riêng tôi, được về phục vụ cho Phi Đoàn Tinh Long 821, phi cơ sử dụng là loại AC-119K chuyên yểm trợ hỏa lực và đánh ban đêm.

Tình hình chiến sự những ngày cuối tháng 4 năm 75 thật là bất ổn, thành phố Sài Gòn như lên cơn sốt do việc người Mỹ di tản kiều dân và nhân viên Việt Nam làm việc cho họ. Cơ sở DAO và phi trường TSN hoạt động liên tục trong tình huống hoảng hốt, lo âu và sợ sệt. Sáng ngày 28/4/75, Sư Đoàn 3KQ Biên Hòa được lệnh di tản về TSN, sự bỏ ngỏ căn cứ KQ-Biên Hòa lại làm cho tình hình chiến sự thêm căng thẳng. Trong khi đó SĐ5KQ/TSN nói chung và Phi Đoàn Tinh Long 821 của chúng tôi nói riêng vẫn hoạt động bình thường cho đến giây phút cuối cùng của cuộc chiến.

Theo thông lệ thì dù tối hôm trước có đi bay hay không, cứ mỗi buổi chiều khoảng 3, 4 giờ là chúng tôi phải vào phi đoàn để xem phi vụ lệnh và kiểm tàu. Chiều ngày 28/4/75 khi vào phi đoàn để xem phi vụ lệnh tôi thấy không có tên trong những phi vụ bay tối hôm đó, mà cũng không thấy có tên trong danh sách 2 phi hành đoàn túc trực 12/24 và 24/24. Vì độc thân và lại xa nhà nên tôi còn lang thang trong phi đoàn để tán gẫu chuyện thời sự với bạn bè. Khoảng 6 giờ chiều, trời lúc ấy chưa tối hẳn thì bỗng nhiên một tốp 4 chiếc A-37 do tên nội tuyến Nguyễn Thành Trung hướng dẫn từ phi trường Phan Rang vào oanh kích TSN, ngay sân đậu VIP sau lưng đài kiểm soát không lưu, tại đây một số phi cơ ngưng hoạt động được đậu xếp hàng ngay ngắn (vì bị cắt giảm viện trợ). Phi Đoàn 821 của chúng tôi nằm đầu lưng sát với sân VIP nên cảm nhận tiếng bom nổ rất kinh hoàng, cảnh bất ổn trên lưng phủ lên cả phi trường, căn cứ TSN chìm trong bóng tối, người chạy ngược, kẻ chạy xuôi, mặc cho còi báo động thổi lên từng hồi.

Khi tình hình hơi lắng dịu, tôi trở về cư xá, trong lòng miên man phập phồng lo nghĩ là thế nào tối nay VC cũng sẽ pháo kích vào phi trường. Màn đêm buông xuống, tôi cố tìm cách để dễ giấc ngủ nhưng thật khó vì tiếng đạn lớn nhỏ cứ mãi đi đùng nổ xa gần. Đang khi mơ màng thì tôi bừng tỉnh dậy bởi những tiếng nổ long trời lở đất rất gần chúng tôi. Tôi đã từng nếm mùi đạn pháo kích ở nhiều nơi như Đà Nẵng, Phù Cát lúc đi biệt phái hay lúc còn bay bên vận tải, có nhiều khi bị pháo kích ngay cả ban ngày như ở Cheo Reo, Pleiku, Nha Trang ..v.v.. nhưng chưa lần nào kinh hoàng như lần này. Chúng pháo từng đợt, lúc liên tục, lúc thưa thưa vài quả, cứ như thề từ sau nửa khuya đến mãi gần về sáng. Vào lúc rạng đông ngày 29/4/75 khi tiếng pháo kích ngưng hẳn thì một số người rất đông đã kéo ra khỏi phi trường, đa số là vợ con quân nhân. Lúc này thì phi trường đã đóng cửa, ở trong ra được nhưng ở ngoài thì không vào được. Lúc bấy giờ khoảng 7 giờ sáng, trên không phận phi trường TSN có một chiếc phi cơ bay lượn rất thấp, tôi ước lượng không quá 5000 bộ. Đứng ở tầng trên của cư xá độc thân nhìn về hướng phi đạo, không bị một vật gì cao cản trở tầm mắt, tôi đã nhận dạng được đó là chiếc AC-119K của phi đoàn tôi, (lúc đó cũng có hai chiếc A-1 đang dội bom xuống mục tiêu). Chiếc phi cơ từ hướng Hố Môn bay dọc theo phi đạo hướng về phía Tổng Y Viện Cộng Hòa rồi lại vòng lại. Từ trên phi cơ những khẩu đại liên 6 nòng và cây đại bác 20 ly khạc ra những làn đạn đỏ rực, liên tục bắn lên đầu địch quân đang cố tấn công vào vòng đai của phi trường TSN. Nhìn thấy cảnh tượng sống động như trong phim, lòng tôi dậy lên những cảm giác thật phần khởi của người thanh niên trẻ. Cũng đã có lúc tôi ngồi trong lòng con tàu, xông vào vùng lửa đạn ở những địa danh xa xôi như Ái Tử, Khe Sanh, An Lộc, Đức Hòa, Đức Huệ..v.v..

Máy bay vẫn vòng đi vòng lại trên không. Đạn từ trong phi cơ bắn ra lại được trả lại bằng hỏa tiễn tầm nhiệt địa không SA-7 từ dưới đất bắn lên. Cứ mỗi lần một quả SA-7 bắn lên và bay qua khỏi con tàu là tim tôi nhói

buốt, mồ hôi toát ra vì lo sợ phi cơ sẽ bị trúng đạn. Trời lúc này đã sáng hẳn, thân tàu thì to lớn mà lại bay với tốc độ chậm nên khó tránh khỏi hiểm nghèo. Tôi đứng đó, lòng run sợ theo dõi con tàu, thầm cầu mong cho phi cơ bay cao hơn lên hoặc trở vào đáp bình an... Nhưng số trời đã không an bài như vậy, lần vòng này, một quả đạn đã hướng đúng vào thân tàu, vun vút bay đến như bị thu hút bởi nam châm. Tim tôi như muốn nổ tung trong lồng ngực. Tôi đứng lặng nhìn con tàu phát hỏa, chao đảo cố gắng gượng lấy lại thăng bằng nhưng rồi nổ tung và gãy làm đôi. Tôi thấy có một người nhảy dù ra nhưng không biết vì lý do gì lại rơi thật nhanh. Đầu thân và một phần đuôi (C-119 có hai đuôi) cùng rơi nhanh, riêng một phần đuôi còn lại vì nhẹ hơn nên lơ lửng lượn qua lượn lại rơi xuống như một chiếc lá cuối mùa. Tất cả sau đó đều khuất sau tầm mắt tôi. Tôi đứng chứng kiến bi cảnh này mà không ngăn được dòng lệ. Tôi buồn bã đi xuống để về lại phòng, lòng miên man suy nghĩ đến những người vừa tử trận, tự hỏi không biết trong đó có ai là bạn thân không mặc dù tôi vẫn biết tất cả đều là nhân viên thuộc phi đoàn tôi đang phục vụ. Họ là những người đã hy sinh trong giờ thứ 25 của cuộc chiến, ngay tại nơi phi trường mà họ đã từng đáp và cất cánh nhiều lần.

Cuộc chiến tàn khốc đã đem lại cho chúng ta trăm vạn đau thương. Những ai trong chúng ta may mắn chạy thoát ra được nước ngoài cũng đều đem theo một số đau buồn riêng. Sau này, khi tìm hiểu và trao đổi với bạn bè khắp nơi, tôi mới biết chiếc phi cơ bị bắn rơi ở TSN sáng ngày 29/4/1975 là do Trung Úy Trang Văn Thành (Thành Cam Bốt), trưởng phi cơ bay cùng với phi hành đoàn mà rất tiếc tôi không được biết rõ là những ai.

Khi về phi đoàn 821 tôi mới được biết Thành Cambốt, anh xuất thân từ trường Thiếu Sinh Quân và không hiểu tại sao bạn bè lại gọi anh là Thành Cambốt, có lẽ tại vì màu da của anh ngăm đen như người Cambốt hay là tại vì anh có "cà-tha"? Nhưng có một điều mọi người đều biết là anh bay rất gan lì và không "lạnh cẳng". Tôi đã nhiều lần đi bay chung với anh và tôi còn nhớ đến một phi vụ trên đường từ Tổng Lê Chân trở về, trong lúc anh đang bay còn tôi thì đang thay đổi tần số thì bất ngờ chúng tôi bắt trúng tần số của Việt cộng. Sau một hồi tranh luận và cãi vã với VC, Thành "descend" xuống 4000 bộ và bảo tôi "turn on" tất cả các đèn không hành (collision light), ra lệnh cho xạ thủ sẵn sàng súng đạn rồi anh thách thức bọn chúng bắn lên, thế nhưng hôm đó đã không có chuyện gì xảy ra vì bọn VC đã không dám bắn lên có thể chúng sợ bị lộ mục tiêu và sẽ làm mất ngon cho chúng tôi.

Tôi còn nhớ lần đi biệt phái ra biệt đội Phù Cát cùng với Thành không bao lâu trước ngày mất nước, tôi đã chứng kiến một sự việc rất đặc biệt. Vào một buổi sáng, Thành có người bạn đến rủ anh đi ăn sáng, không biết vì vội vàng hay bất cẩn anh giựt lấy sợi giây chuyền treo nơi chiếc máy điều hòa không khí làm cho nó chạm điện, xẹt lửa và đứt làm đôi. Tôi nhìn thấy mặt anh biến sắc, anh đứng lặng yên bất động, tay cầm sợi giây chuyền, mắt nhắm nghiền nhìn nó hồi lâu rồi mới bỏ đi. Những người có mặt hôm đó tuy không ai nói điều gì nhưng chắc tất cả đều có cùng một ý nghĩ "không tốt" cho anh nên đã làm cho căn phòng chìm trong bầu không khí ngột ngạt, khó thở. Phải chăng sợi giây chuyền bị đứt hôm đó là điềm "không lành" báo trước sự ra đi vĩnh viễn của anh vào sáng ngày 29/4/75?

Sự việc xảy ra gần 30 năm nay thế mà có lúc bất chợt nhớ đến, lòng tôi vẫn bồi hồi xúc động. Có nhiều khi trong bữa ăn, lúc ngồi xem TV, hay khi tỉnh giấc nửa đêm, hình ảnh chiếc AC-119K bị bắn rơi trên không phận phi trường TSN lại hiện về rõ nét trong tâm hồn tôi, tôi nghĩ hình ảnh này sẽ ám ảnh tôi suốt đời. Tôi hình dung các anh oai hùng ngồi trong ghế lái và trong lòng con tàu. Trước khi thân xác các anh vùi sâu vào lòng đất mẹ, chắc các anh đã mỉm cười mãn nguyện với sự hy sinh cao cả của các anh. Phi vụ cuối cùng của cuộc chiến đau thương này là một trong hàng vạn sự hy sinh của các chiến sĩ QLVNCH. Họ là những người đã hy sinh để chúng ta, ngày nay và thế hệ mai sau, có được một cuộc sống đầy đủ về mọi mặt trên quê hương thứ hai này. Ước mong sự hy sinh của các anh sẽ có ngày được đền đáp xứng đáng, đó là ngày nước Việt Nam được thật sự Tự Do.

Chúng tôi không bao giờ quên ơn của các anh. Tôi xin nghiêng mình, kính cẩn chào vĩnh biệt và xin thắp nén hương lòng dâng lên Phi Hành Đoàn Tinh Long thuộc Phi Đoàn 821, phi hành đoàn cuối cùng của Không Lực VNCH đã hy sinh cho lý tưởng Tự Do.

Thái Ngừng

Tinh Long 821.

Phần bổ túc của Tinh Long Nguyễn Ngọc Diệp:

Trung Úy Thành và tôi có nhiều sự giao du rất thân mật, Thành rất gan lì và ngay chính vợ tôi cũng đã khuyên Thành nên cẩn thận trong những phi vụ tác chiến. Thành rất tin vào những bùa chú, nanh heo rừng, ngà voi tẩm bùa ngải xứ chùa tháp mà Thành đeo quanh cổ.

Trong đêm cuối cùng của TSN, Thành đã bay xong một phi vụ yểm trợ, nhưng lại có lệnh điều động phi hành đoàn túc trực cất cánh ngay lập tức để yểm trợ vòng đai TSN và Thành đã lại tình nguyện bay tiếp phi vụ này. Vào khoảng 6 giờ sáng, trong lúc bắn chặn các đợt tấn công của VC vào phi trường, phi cơ của Thành đã bị bắn bởi hỏa tiễn SA-7, gãy cánh và nổ tung trên không, chỉ có một người nhảy dù được là Thượng Sĩ Chín tự Chín Dơi, nhưng vì nhảy ở cao độ thấp nên anh bị thương nặng vì gãy xương. Trung Úy Trang Văn Thành cùng 7 nhân viên trong phi hành đoàn còn lại đều hy sinh cho Tổ Quốc.